

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLÈS, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk 15 centiem.
Aankondigingen 15 centiem per drukregel.

TONGEREN, DEN 23 JUNI.

Ministeriële crisis.

De dagbladen der hoofdstad brengen ons heden geene enkele nieuwstijding over de ministeriële crisis. Het schijnt, overigens, dat behalve den heer Frère-Orban, hoofd van het ontslaggevend kabinet, nog niet één Staatsman der rechter of linker zijde in het Paleis is geroepen. De ministeries, van dewelken sommige dagbladen lijsten afkondigen, bestaan dus maar in verbeelding.

Een eenig feit is zeker: — zegt het gentsche blad *le Bien Public* — wordt het landsbewind aan onze politieke vrienden aangeboden, dan zullen zij het aanvaarden. Onze inlichtingen veroorlooven ons te bevestigen, dat de hoofdmannen der rechter Kamerzij te dien opzichte eenstemmig denken.

Het meeste deel der dagbladen gelooven nog altijd aan eene ontbinding der Kamers; maar er wordt eveneens gezegd dat de Koning maar moeilijk tot dien maatregel besluiten zal. In den huidige toestand der partijen, zou Brussel wel eens eene afvaardiging voor de Kamers kunnen kiezen, die geheel radicaal en van eene verdachte koningsgezindheid zoude wezen. Dit vooruitzicht — zegt men — heeft den afkeer des Konings tegen de ontbinding opgevekt.

Deze vooruitzichten schijnen overigens niet ongegrond. Zij worden gedeeld door den heer Hymans, die persoonlijk belang bij de kiezing heeft, en in eenen brief aan het Luiksche blad *La Meuse* zich stellig tegen de ontbinding der Kamers uitlaat.

Een ander blad, *l'Etoile belge* van Brussel, welk beschouwd wordt in goede verstandhouding te zijn met den heer Van Praet, geheim raadsherr van Leopold II, helt insgelijks over naar eene combinatie, welke eene ontbinding der twee Kamers vermijden zou.

Verscheidene dagbladen hebben de namen opgegeven van eenige leden der Kamer, behorende tot de katholieke denkwijze, en die moeten deel maken van het nieuw ministerie. Deze nieuwstijdingen zijn op niets gegrond, zegt de *Journal de Bruxelles*. Tot op dit oogenblik is geen enkel lid der Kamer bij den Koning geroepen.

De doktrinaire dagbladen, ten einde raad, strooien allerhande geruchten uit om de oppositie te benadeelen en haar de toetreding tot het bestuur onmogelijk te maken. Indien het bewind der rechterzij wordt aangeboden, zal zij het aannemen, ten minste indien men aan hoogerhand geene konditiën stelt, die de aanneming onmogelijk maken, zooals nog wel eens gebeurd is.

Tot nu toe is geen enkel lid der rechterzij bij den Koning geroepen, om te worden geraadpleegd over den toestand en de toekomstige vorming van een ministerie. 't Schijnt M. Frère alleen, die, tot nu toe, door de groote poort en door de achterdeur, wordt binnen gelaten.

M. Vilain XIII, die in het publiek was aangeduid als moettende deel maken van een nieuw kabinet, zou zegt de *Journal de Bruxelles*, in geen geval dien last op zich nemen. Zelfs is de burggraaf op het punt van eene buitenlandse reis van verscheidene weken te ondernemen. Als wij wel ingelicht zijn, denkt M. Vilain XIII, dat de portefeuilles toekomen aan diegenen, welke zich meer dan hij, met zekere vooruitstrevende denkbeelden hebben ingelaten.

De conservatieve vereeniging van Mechelen heeft eene cirkulair uitgegeven, in welke de volgende wenschen worden uitgedrukt:

1° Eene kishervorming, geschikt om zooveel burgers als mogelijk is, tot het stemrecht toegang te geven; 2° eene beurtelingsche vermindering van het oorlogs-budget en eene juistere verdeling der militaire lasten; 3° hervorming der belastingen, vooral die welke op de werkende klas drukken; 4° zooveel mogelijk decentralisatie, ten profijte der onafhankelijkheid van de gemeenten.

Wij wenschen de conservatieve vereeniging van Mechelen geluk, dat zij bij de drie punten het vierde gevoegd heeft, namelijk teruggaaf aan de gemeenten van haar recht en hare onafhankelijkheid.

Zondag avond heeft te Brussel eene vereeniging plaats gehad van talrijke personen, behorende tot de katholieke partij. Het doel der vergadering was, middelen te beramen om den zegpraal der katholieken en der onafhankelijke burgers, in de kiezing van 14 juni, volledig en bepaald te maken. De discussie op dit voorwerp, geopend door den heer Alphonse Nothomb, die de vergadering voorzal, is zeer schitterend geweest, en duurde tot 11 ure. De ruimte ontbreekt ons om er een omstandig verslag van mede te deelen; voor den oogenblik zullen wij ons bepalen de beslitselen te doen kennen, gestemd na de redevoeringen der heeren Coomans, Nothomb, Eugène de Kerckhove, Royer de Behr, leden der Kamer van Volksvertegenwoordigers, baron G. de Woelmont, senator, Ch. Woeste en meer andere redenaars.

Deze beslitselen zijn aldus verrat: De Behoudende Associatie van Brussel, den 18 juni 1870 in algemeene vergadering vereenigd, is van meening dat het dringend is over te gaan:

1° Tot eene kishervorming, in den zin van eene breede uitbreiding van 't stemrecht.
2° Tot de vermindering en de betere verdeling der krijgslasten.
3° Tot de vermindering der belastingen.

Deze drie voorstellen, oprolgentlijk in stemmen geleid, werden door schier algemeenheid van stemmen der vergadering, die uit 300 personen bestond, aangenomen.

De drie beslitselen zullen medegedeeld worden aan de anderen Behoudende Associatiën des lands, wier bijtreding meer gewicht en gezag zal geven aan die in grondslag herstellende en waarlijk nationale politiek.

M. de baron de Hody kondigt eenen brief aan den Koning af, zoo eenvoudig als treffend voor den onstuimigen M. Bara, die even als de jonge Robespierre, maar op zijne manier, hoofden wil afslaan.

Toen de procureur-generaal in 1868 last gaf de zaak Langrand te vervolgen, verklaarde M. de Hody dat hij persoonlijk buiten die zaak wilde blijven — om redenen, die M. de Bayat kende en « overigens openbaar waren, » M. Crets, substituut, werd met de zaak belast.

Nooit werd er een woord over de kwestie tusschen M. den procureur-generaal en hem over het onkwets gewisseld en de rechter van instructie, M. Delecoourt, kan getuigen, zegt de briefschrijver, dat M. de Hody altijd loyaal en teeneemaal vreemd bleef in de zaak.

Enkel dacht hij, in overeenstemming met den rechter van instructie, die het volkomen eens was met M. de Bayat, dat hij het rekvisitorium van niet-vervolgving moest teekenen.

Dat was alleen een stuk voor den vorm, zonder wezenlijk belang, en M. de Hody had zeer gemakkelijk de onderteekening aan eenen zijner substituten kunnen overlaten.

M. de Hody werd dus gebroken voor het onderteekenen van een stuk, zonder eigenlijk belang, en voor eene zaak in welke hij geen werkelijk deel had genomen.

Onlusten te Verviers.

Het binnenroepen der milicianen heeft maandag morgen te Verviers tot zware wanorders aanleiding gegeven. Vlak voor het stadhuis had er tusschen de milicianen en de politie-agenten een gevecht plaats. Deze laatste trokken den sabel; verscheidene hunner, alsmede verschillende milicianen, werden gevaarlijk gekwetst.

De oproer werd eindelijk beteugeld, en om te beletten dat dergelijke zaken nog zouden hernieuwd worden, heeft de politie en de pompiers de Groote-Markt bezet.

Wij laten hier verschillende inlichtingen volgen:

Gisteren avond zijn er detachementen kavalierie uit Brussel naar Luik vertrokken, om er de troepen van het garnizoen te vervangen, welke zich naar Verviers hadden moeten begeven.

De burgerwacht van Verviers was onder de wapens en eene talrijke volksmenigte bevond zich in de straten.

Men heeft vernomen, dat de onlusten door de leden van den *Internationale* zijn veroorzaakt. Opzichts deze zaak, heerschte er gisteren op de openbare plaatsen der hoofdstad eene groote onrust.

Ziehier het verhaal, hetwelk de *Union libé-*

rale ons mededeelt, opzichts hetgeen er gisteren te Verviers heeft plaats gehad:

« Dezen morgen, omtrent 9 ure, heeft eene kolom personen, ongeveer 400 man sterk, voorafgegaan door eenen tamboer en eene roode vlag, op welke de woorden: *slachtoffers van den bloedimpost* te lezen waren, onder het zingen der *Marseillaise*, de verschillende straten doorkruist. Een 12tal milicianen der klas van 1863, welke heden moesten vertrekken, ten einde zich naar hunne korpsen te begeven, bevonden zich aan het hoofd van den stoet. Toen zij het stadhuis genaderd waren, scheen het hoofd van den stoet zich naar de Crapaurstraat te begeven, doch op een teeken aan het achtergedeelte gegeven, keerde de stoet rechtsom en trok voorbij de permanence, in welke zich eenige politie-agenten en 2 of 3 pompiers bevonden.

« De adjunct Lecourte, vergezeld van de politie-agenten Debot, Wansart en Janssen, verzocht den vaandeldrager Legaye zijnen naam en voornamen op te geven; op zijne weigering werd hem het vaandel uit de handen gerukt; hierna ontstond eene worsteling, in welke de adjunct en zijne agenten tot aan den ingang van het Gouvystraatje, op ongeveer 100 meters afstand, medgeslept werden.

« Na de warorders, in welke het vaandel afgenomen werd, traden de muiters in eene herberg van het Gouvystraatje, hun hoofdkwartier, en vervaardigden nieuwe vaandels.

« Eene halve uur later, begaf de hende, steeds door de milicianen vergezeld en voorafgegaan door nieuwe roode vaandels, zich naar de permanence en daagden, door uitjouwingen en beledigingen van allen aard, de politie-agenten uit. De agenten, welke versterking bekomen hadden, verlieten de permanence, wilden de vaandels in beslag nemen en de voornaamste aanleiders aanhouden: er had eene nieuwe wanorde plaats; de agenten welke omsingeld en mishandeld werden, waren gedwongen den sabel te trekken. De ambtenaren door de muiters aangerand, hebben moedig hunnen plicht gedaan. Verscheidene politie-agenten werden gekwetst, van welke drie zeer zwaar. Zij werden op den grond geworpen, ontwapend, geslagen, met voeten betrapt en over de kasseien gesleept.

« Deze agenten zijn M. Gerin, welke den pols verstuikt heeft; M. Bremans, welke wonden aan het hoofd en het gezicht bekomen heeft; eindelijk M. Debot, welke drie zware wonden bekwam, eene aan het hoofd, eene in de zijde en eene in de lenden. De uniform van dezen laatste agent was gansch verscheurd, zijn sabel was gelijk een kurkentrekker gekromd. De ongelukkige werd door zijne kollegas te midden der volksmenigte opgenomen, en met het ruitje van den schepene Grandjean-Grosfils naar het gasthuis gevoerd. De wonde aan het hoofd schijnt toegebracht te zijn met een vierkant stuk ijzer, van hetwelk een der hoeken tot eene diepte van ongeveer 3 centimeters is doorgedrongen. De wonde heeft ongeveer eene lengte van 6 centimeters. Na een eerste verband in het gasthuis heeft de gekwetste het bewustzijn terug gekregen; ook zijn toestand is zeer gevaarlijk en men vreesd voor zijn leven.

« Een der muiters is gekwetst; hem werd den neus afgekapt.

« Al de maatregelen zijn door de overheden genomen om de vernieuwing der wanorders te voorkomen.

« Er ontstaat krachtadige protestatiën tegen de kuiperijen der *Internationale*, en de *Union* zegt, dat het tijd is, dat de goede burgers het zich ten plicht maken, zich bij elkander aan te sluiten, om aan dezelve tegenstand te bieden.

« Er zijn drie muiters aangehouden. Het zijn de genaamden: Bika, Ketten en Brouwers, die laatste de drager van het vaandel. Er zijn andere mandaten tot aanhouding uitgevaardigd.»

In eene korrespondentie uit Verviers leest men, dat de werklieden aan de agenten hunne sabels afnamen en hen, met hun eigen wapen, verwondingen toebrachten. Een agent was op het punt van verwoerd te worden; de commissaris van politie ontzette hem, maar hij zelf werd ten gronde geslagen en kreeg een hevigen *casse-tête*-slag op het hoofd. De vrouwen mengden zich in de beweging; zij weenden en huilden en wilden de vechters scheiden. De winkeliers sloten hunne vensters, vreezende dat de oproer ging uitherten.

L'Echo du Parlement zegt, dat de *Internationale* schuld is van alles. Wel mogelijk! Maar laat ons opmerken, dat alles op dien zondebok geladen wordt. Wij gelooven dat het ook veel te wijten is aan het oproepen der milicianen; aan het weghalen van burgers, die hun werk moeten laten staan om soldaat te gaan spelen in het kamp van Beverloo. Het opschrift, hooger gemeld, geeft, denken wij, de ware oorzaak op.

De heer Frère geniet het voordeel in Luik te mogen stemmen, alhoewel te Brussel gehuisvest. Nog dinsdag is hij naar zijne geboortestad gaan stemmen, en heeft er zich volgens gewoonte door een gesloten bataillon ambtenaars en plaatsbejagers doen toelichten. Men weet dat dit voorrecht bijna het eenigste in zijn slach is, dat namelijk twee gedeputeerde van Antwerpen uit de Antwerpse lijst zijn geschrapt geweest, alhoewel hun verblijf te Brussel niet zoo definitief is, als wettelijk datgene van den minister in de Wetstraat gehuisvest. (La Paix.)

— Men schrijft uit Brussel, dat zondag de *libra farceurs* een bewijs hebben gegeven van hunne *verdraagzaamheid*. Eenige jongelingen hebben de onbeschoftheid gehad, te schuifelen en te huilden toen het Venerabel voorbij kwam. Verscheidene priesters zijn gestampd en gestooten geworden. De politie heeft, zegt men, eenige personen aangehouden.

Het gemeentebestuur heeft zijnen onwil getoond, met het altaar niet te laten plaatsen, waar de benedictie moest gegeven worden. Overigens, dat verwonderd ons niet.

De *Chronique* geeft het feit en keurt de onverdraagzaamheid af; maar zoodanig dat men moet zeggen: het blad heeft innerlijk plezier in het gebeurde.

« Ziedaar iets, roept het blad uit, wat niet veel goeds voorspelt voor den optocht in de maand juli, en voor 't defilé der geestelijke orders in de hoofdstad.»

Wij vragen: waar is het recht, het aloud recht van den katholieke in België? Waar is de gewetensvrijheid, de verdraagzaamheid, waarmede men altijd zoo hoog schermde? De katholieke mag dus niet meer vrij zijne godsdienstige plechtigheden uitoefenen, omdat eenige loshoofden dit niet willen?

Wij wachten, met ongeduld, verdere tijdingen over het geval af.

— Wij vernemen dat den heer de Bayat, oud procureur-generaal, een antwoord in gereedheid maakt op het rapport van den heer justicie-minister Bara. Dit antwoord zal in eens brochure verschijnen.

— Men schrijft uit Luik, 21 juni:

Sedert eenige weken sloegen de aardappelen gestadig op, en werden schier onbereikbaar voor den werkmans. De verkoopers deden goede zaken, maar de landbouwers hebben gezien dat zij nog zooveel oude aardappelen hadden, terwijl de jonge er reeds volop zijn, dat zij ten allen prijze verkoopen. Ter markt van gisteren zijn daardoor de aardappelen 4 en 5 franken per 100 kilos afgeslagen.

— Een schrikkelijk ongeluk is zaterdag na middag in de statie van Villers, op den ijzeren weg van Luxemburg, voorgevallen. Een koopwagentrein is tegen een reizigerstrein geboort, op den oogenblik dat deze in de statie kwam. Een ruitje van 3^e klas is omverre en van den talus geworpen. Verscheidene reizigers zijn gekwetst.

Portugal.

BAANSTROOPERS-HISTORIE.

Antonio Saraiva, een rijke grondeigenaar uit het dorp Fornos, had zich te bed begeven, toen hij op zijne deur hoorde kloppen.

— Wie is daar, riep hij.
— Wij zijn mannen van de justicie.
— Men opent op dit uur niet. Mijne woning is onschendbaar.

Op het oogenblik, dat hij deze woorden uitsprak, mompelde eene stem achter hem:

— Maar niet voor ons.
Hij keerde zich om en bevond zich tegenover twaalf mannen, welke van kop tot teen gewapend waren.

Alstoen begonnen zij het huis uit te plunderen terwijl 50 van hen zich in den tuin vastigden.

Bij de ontvangst der tijding van dezen aanval, kwamen de inwoners, met den pastoor aan het hoofd, toegesnel; doch de bandieten begonnen een aanboudend geweer vuur en trokken in goede orde af, eene som van 18,000 fr. meemene.

De justicie onderzoekt. Er zijn vijftien personen aangehouden.

Rusland.

Er is te Kalouga een aanslag gepleegd. Mgr. Gregoire, bisschop van Kalouga, officieerde tijdens het feest van O. H. Hemelvaart toen zekere Nikolasky, welke buiten de geestelijkheid gesloten was, den prelaat naderde en hem op eene brutale wijze in het gezicht sloeg. De slag was zoo geweldig, dat de bisschop buiten kennis viel. Echter is Z. Hoogw. eenige oogenblikken later kunnen opstaan en heeft het officie kunnen voortzetten. De pleger van dezen aanslag is aangehouden.